

Tot i que el nom pot confondre, l'Esperó del Místic és una via que aprofita una sèrie de plaques per arrodonir un itinerari d'allò més recomanable. Es tracta d'una via mantinguda, contínua i amb bones excursions entre assegurances quan el grau està per sota de V+ (mai exposada). Completament equipada (restaurada l'any 2009) i amb un rocam de primera, és una bona opció a tenir en compte per un matí d'hivern o una tarda d'estiu.

· Via: Esperó del Místic

• Zona: Montserrat – Càmping

Dificultat: 6a (MD+)
Llargària: 140 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb parabolts

• Material: 10 cintes exprés

· Orientació: Est

Aproximació:

Des del Monestir prenem el camí que surt de l'Estació Inferior del Funicular de Sant Joan en direcció a l'ermita de Sant Miquel. Un cop passada una tanca que hi ha al mig del camí, trobarem una paperera i uns metres més endavant, a l'altra banda del camí, una pedra amb una marca groga que es troba al començament d'un corriol; prenem el corriol fins el peu de via (parabolt molt rovellat a l'inici de la via)

Veure l'aproximació amb Google-Maps

L1(6a)

L'inici de la via es troba marcat amb un parabolt vell i rovellat. Primerament haurem de superar una zona enrampada i una mica bruta que ens menarà fins un mur vertical. Haurem d'escalar al principi per la dreta d'una marcada fissura, sempre per placa i sobre preses petites, superar una petita panxa i arribar a una petita balma. L'inici és intens, però a partir de la balma la dificultat disminueix de manera considerable i ens resten uns quants metres força agradables fins la reunió. 25 metres i 5 parabolts.

L2(V+/6a)

Tot i que la ressenya original marca el tram com de V+, ben bé podria ser 6a i no passaria res. La dificultat principal es troba a la sortida de la reunió, on haurem de treballar de valent per xapar el primer parabolt. Després bé una secció amb roca increïble, vertical i amb distancia entre assegurances, que ens farà escalar molt concentrats. A mig llarg la paret perd certa verticalitat i la tirada es va tornant més amable fins la reunió, que és molt còmoda. 40 metres i 8 parabolts.

L3(V)

Sortim de la reunió en diagonal cap a la dreta per anar a buscar un esperonet. El guanyem, aprofitant uns bons forats i travessem la placa que ens queda a l'esquerra fent una diagonal. La placa es un xic tombada i la roca molt franca. Sortim per dalt i fem la reunió davant un muret on s'inicia el següent llarg. 30 metres i 5 parabolts.

L4(V+)

Sortim en diagonal a l'esquerra i gaudim de la placa que torna a regalar-nos bones preses i forats. El pas clau del llarg es troba entre el segon i el tercer parabolt, on haurem de fer una petita excursió sobre un tram amb menys presa. Un cop xapada aquesta expansió el llarg continua en tendència a la dreta i supera un petit ressalt abans de fer la reunió sobre un bon relleix. 30 metres i 6 parabolts.

L5(V+)

Aquesta dirada, és la cirereta del pastís. Anem a buscar un muret que fa una mica de panxa i que tenim tot just davant. Un cop xapem el parabolt ataquem la panxa per la dreta de l'expansió; trobarem una bona bústia per la mà dreta que ens permetrà pujar peus i superar el tram sense cap dificultat. Un cop superada la panxa ens queden uns metres sobre roca excel·lent fins la reunió. 15 metres i 1 parabolt.

Descens:

Rapelant per la mateixa via. Si anem amb doble corda de 60 farem un ràpel fins la R-2 (just) i un altre fins a terra.

El que més m'ha agradat:

- Roca de primera.
- Escalada en placa mantinguda i amb trams verticals.
- Assegurada per fer escalar, com deia el company, apreta però mai escanya.
- Sol al matí, bona per l'hivern si no fa vent i per les caloroses tardes d'estiu.
- Totes les reunions són rapelables (dosa anelles)